

ΤΙΤΛΟΣ
«Οι 3 φίλοι»

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Αντωνία

Μια φορά και έναν καιρό σε ένα δάσος μακριά ζούσαν
οι 3 αειπρωταί γίγες. Ο λύκος ο λυκοκύριος, η Τζοίβα η
αρκάδιτσα και ο Μάικιν ο λογός.

Στα δάσος οι τρεις κυριόταν ημάρα και οι 3 γίγες
παίρναν φαγομίτια παλιάνταρ και με τα υποδομάτα
ζωάκια του δάσους.

Μια μέρα ο Λυκούργος είχε μια ιδέα να ανεθούν για
παιχνίδι στον πιο γυμνό δάση. Έτσι και έγινε οι 3 φίλοι
στάθηκαν στον δάση καθώς είχε οργανώσει παρακείμενα
στα βόδια ποτάμι μικρά φυτάκια σαν ψυχροθάλασσες.
Τότε είχε η Γλάστρα η ατακταία
- Τι θα λέγατο παιδί να πάμε μέχρι εκεί να δούμε τι είναι
αυτά τα μικρά φυτάκια. Ο Λυκούργος με τον Μόσχο
αυλακώ των ολλανδών.

- Ναι εινε ευδαιμονιστας ο Αρκαδης

- Φυλακι εινε καταδικυμενος

Το ερωτημα πωσι ξεκινωσαν τη διαδραση με καταδικυμενους ποδηλατες φυλακια. Μετα απο πολλες ωρες δουλειας καταβαν, τελικα σε μια μεγαλη ποδη

Μαριου - << Οστε τελικα εδω ηταν ολα αυτα τα μικρα φυλακια >>

Τζου - << Νομιζω πως αυτη ειναι η ποδη >>

Μαριου - << Ναι η ποδη με τα μεγαλα κυρια και τα μικρα φυλακια εδω που ζουν οι ανθρωποι >>

Καθώς περπατούσαν οι 3 φίλοι ποδοπατούσαν πως ο ένας
έως γέριον παρόντα. Τρέχαν βιαστικοί και να τους συναντήσει και να
και τα χαινοχέλα έβλεπε από τα χέρια. Δεν ήταν και τα ευτυχισμένα
ζώακια στο δάσος. Έτσι αποχρημαμένοι αποβλήσαν να γυρίσει
πίσω στο δάσος εκεί που όλοι ήταν ηρόμα και να διαγυρίαν
στοι υποψίατα ζώακια όλοι αυτοί που είχαν στην πόλη
Τέλος ο Μικαίλος η Τζαίσι και ο Μόσινι καταλάβαιν πως για
να είναι ευτυχισμένοι δεν χρειάζονται λαμπρά φυτόκια και πολλά παιχνίδια
παρά μόνο φίλους που να τους αγαπάνε.

